

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 986/2003

af 5. juni 2003

**om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 360/2000 vedrørende importen af dødbændt (sintret) magnesia med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab<sup>(1)</sup> (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. PROCEDURE

## 1. Gældende foranstaltninger

- (1) I februar 2000 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 360/2000<sup>(2)</sup> en endelig antidumpingtold på importen af dødbændt (sintret) magnesia (»dødbændt magnesia«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Tolden tog form af en mindsteimportpris.

## 2. Indledning

- (2) Den 13. juni 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*<sup>(3)</sup> om indledning af en delvis interimundersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af dødbændt magnesia med oprindelse i Kina.
- (3) Kommissionen indledte undersøgelsen på eget initiativ for at undersøge, om formen af de gældende foranstaltninger var hensigtsmæssig. De nuværende foranstaltninger i form af en mindsteimportpris skelner ikke mellem salg til forretningsmæssigt forbundne parter og salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter og heller ikke mellem direkte salg til Fællesskabet og indirekte salg, dvs. salg, der ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet. Det kan åbne mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, at der ikke skelnes mellem de forskellige typer salg. Parterne kan nemlig fastsætte en kunstigt høj importpris, når varerne indføres i Fællesskabet, for at undgå at betale antidumpingtold. Denne kunstigt høje pris kan opnås ved, at forretningsmæssigt forbundne parter indgår en aftale herom, eller ved at prisen pustes op som følge af successive salg inden toldbehandlingen.

- (4) De gældende foranstaltninger synes derfor ikke i tilstrækkelig grad at kunne modvirke den skadelige dumping.

- (5) De gældende foranstaltninger tager endvidere ikke hensyn til situationer, hvor de indførte varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden, og at der derfor bør tages højde for en eventuel værdiforringelse i tilfælde af, at varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet.

## 3. Undersøgelse

- (6) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland og EF-producenterne om indledningen af proceduren.
- (7) Interesserede parter fik lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (8) Et handelskammer i det pågældende land samt producenter, importører og forhandlere i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt mundtligt.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om hensigtsmæssigheden af de gældende foranstaltninger.

## B. SALG TIL FORRETNINGSMÆSSIGT OG IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

- (10) Når eksportører, der er omfattet af foranstaltningerne, eksporterer til forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, kan de fakturere varerne til en pris, der ligger over mindsteimportprisen, og derefter udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, da den pågældende vare rent faktisk stadig eksporteres til Fællesskabet til under den pågældende mindsteimportpris. Dette vil kunne føre til videresalgsspriser i Fællesskabet, der forhindrer foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger, dvs. at fjerne dumpings skadelige virkninger.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

<sup>(2)</sup> EFT L 46 af 18.2.2000, s. 1.

<sup>(3)</sup> EFT C 140 af 13.6.2002, s. 4.

- (11) Hvis de kinesiske eksportørers salg til forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet var omfattet af en værditold, ville den alvorlige risiko for en sådan told-unddragelse mellem forretningsmæssigt forbundne parter være betydeligt mindre, og det ville være meget lettere at opdage eventuelle prismanipulationer. En værditold fastsættes nemlig i forhold til varens værdi i henhold til gældende regler for fastsættelse af toldværdien for varer, der indføres i Fællesskabet, jf. EF-toldkodeksen<sup>(1)</sup>. For transaktioner mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter er de indførte varers toldværdi ifølge EF-toldkodeksen almindeligvis transaktionsværdien. For at transaktionsværdien mellem forretningsmæssigt forbundne parter kan antages af toldmyndighederne, skal eksportøren påvise, at denne værdi ligger i nærheden af en af de transaktionsværdier, der er defineret i EF-toldkodeksens artikel 30. Det indgår som en del af toldmyndighedernes daglige arbejde at undersøge, om de således fastlagte transaktionsværdier er sat for lavt. Hvis toldmyndighederne opdager, at overførselsprisen mellem forretningsmæssigt forbundne parter er kunstigt lav, beregner de en ny og højere toldværdi. Fællesskabets toldlovgivning<sup>(2)</sup> giver en udtømmende definition af »forretningsmæssigt forbundne parter« med henblik på toldberegningen. Toldmyndighederne undersøger rutinemæssigt, om transaktionen finder sted mellem forretningsmæssigt forbundne parter, og er således godt rustet til at fastslå, hvilken status der er tale om for de parter, der handler med den pågældende vare. Hvis varerne er omfattet af en værditold, vil toldmyndighederne derfor kunne opdage enhver uregelmæssighed i værdifastsættelsen mellem forretningsmæssigt forbundne parter og dermed gøre det vanskeligere at omgå foranstaltningerne.
- (12) Den pågældende told vil skulle fastsættes på grundlag af transaktionsværdien. Hvis parterne nedsætter transaktionsværdien, vil det få konsekvenser for efterfølgende undersøgelser, herunder antiovervæltningundersøgelser, da denne lave transaktionsværdi vil blive lagt til grund for fastsættelsen af den nye eksportpris, hvilket vil kunne forøge dumpingmargenen. Hvis der er tale om en værditold, vil den (lave) transaktionsværdi fremgå af de pågældende fragtdokumenter.
- (13) Endelig skal det bemærkes, at mindsteimportpriser i højere grad tilskynder de forretningsmæssigt forbundne parter til prismanipulation. Med en mindsteimportpris kan prismanipulationer endda føre til, at parterne helt undgår at betale antidumpingtold. Med en værditold vil eventuelle prismanipulationer derimod kun føre til en lavere told, da tolden beregnes som en procentdel af prisen, uanset dens størrelse. Risikoen for prismanipulation er derfor højere ved en mindsteimportpris end ved en værditold.
- (14) EF-producenterne anmodede om ikke at ændre foranstaltningernes form for transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne importører. Efter deres opfattelse er der en risiko for, at de forretningsmæssigt forbundne importørers status ikke vil blive korrekt vurderet af de nationale toldmyndigheder. De hævdede, at ikke-forretningsmæssigt forbundne importører vil kunne foregive at være forretningsmæssigt forbundne og dermed uretmæssigt nyde godt af en værditold i stedet for en mindsteimportpris. I den forbindelse skal det gentages, at toldmyndighederne fuldt ud er i stand til at fastlægge de berørte parter status. Desuden har tolden den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Tolden vil derfor stadig have den samme virkning, selv i den usandsynlige situation, at importører uretmæssigt foregiver at være forretningsmæssigt forbundne, og samtidig vil den samlede risiko for omgåelse blive mindre.
- (15) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at risikoen for omgåelse af tolden ville blive væsentligt mindre, hvis salget fra de kinesiske eksportører til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet var omfattet af en værditold. EF-producenterne anmodning om ikke at ændre foranstaltningernes form for forretningsmæssigt forbundne importører afvises derfor.
- (16) EF-producenterne hævdede også, at definitionen af prisen i den dispositive del af forordning (EF) nr. 360/2000 som »netto, frit Fællesskabets grænse« stadig giver importøren mulighed for at fortolde varerne ved den endelige kundes lager, herunder alle logistikomkostninger fra »cif, frit ab« til »franko endelig kunde«, og at importprisen derfor kan være kunstigt høj. EF-producenterne anmodede derfor om at ændre ordlyden til »frit Fællesskabets havn«.
- (17) Den toldværdi, der opnås ved definitionen »netto, frit Fællesskabets grænse«, omfatter imidlertid kun transport- og forsikringsomkostningerne for de importerede varer samt de udgifter til lastning og håndtering, der er forbundet med transporten af varerne til deres importsted i Fællesskabets toldområde. Omkostninger, der opstår efter importen fra grænsen til den endelige kunde, er ikke inkluderet, og derfor afvises anmodningen som ubegrundet.

<sup>(1)</sup> EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

<sup>(2)</sup> Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

- (18) For at undgå overvæltning burde foranstaltningerne efter EF-erhvervsgrenens opfattelse indføres i form af en dobbelt told, dvs. enten en mindsteimportpris eller en værditold, alt efter hvad der er højest, hvorved man kunne imødegå eventuelle prismanipulationer. Dette argument afvises, da det ikke var tilstrækkeligt underbygget.
- (19) Endelig påstod et handelskammer, at hvis transaktionen finder sted til en pris, der svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, bør dette være nok til at fjerne de skadelige virkninger, uanset om denne transaktion finder sted til en forretningsmæssigt eller ikke-forretningsmæssigt forbundet part. Hvis der blev anvendt en værditold for en vare, hvis pris svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, ville beskyttelsen gå ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de skadelige virkninger.
- (20) I denne forbindelse skal det understreges, at tolden har den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Desuden foreslås det ikke, at værditolden skal anvendes sammen med mindsteimportprisen, men at den skal træde i stedet for denne mindsteimportpris. Endelig kan eksportører af varer, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger, som nævnt ovenfor let fakturere varen til en kunstigt høj pris (dvs. over mindsteimportprisen), når de eksporterer til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet, og senere udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, og de efterfølgende videresalgpriser i Fællesskabet kan forhindre foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger. På denne baggrund, og i betragtning af den alvorlige risiko for prismanipulation ved salg mellem forretningsmæssigt forbundne parter, afvises handelskammerets argument.

#### C. DIREKTE OG INDIREKTE SALG MELLEM IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

- (21) Ved salg mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter bør der endvidere skelnes mellem direkte salg (mellem en importør i Fællesskabet og en eksportør i det pågældende land) og indirekte salg (som ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet), da der i sidstnævnte tilfælde er en tilsvarende risiko for prismanipulation.
- (22) En importør hævdede, at der ikke burde skelnes mellem direkte og indirekte salg til Fællesskabet, da dette ville medføre en forskelsbehandling af de forskellige importører. F.eks. ville importører, der køber deres varer

gennem forhandlere i tredjelande, blive forfordelt i forhold til importører, der køber deres varer direkte fra en eksportør i det pågældende land, selv om ingen af de pågældende selskaber er forretningsmæssigt forbundne.

- (23) For det første skal det erindres, at begge former for told tager sigte på at fjerne virkningerne af den skadelige dumping, og at de derfor er fastsat på samme niveau. For det andet er det nødvendigt at skelne mellem direkte og indirekte salg for at begrænse risikoen for prismanipulation. Denne risiko anses for at være til stede i alle de tilfælde, hvor salget ikke finder sted direkte fra en eksportør i Kina til en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet, da der er et større antal parter involveret i salget, og det er vanskeligere for toldmyndighederne at kontrollere hele transaktionskæden, når salget finder sted gennem forhandlere i tredjelande. I sin årsberetning for 2000 <sup>(1)</sup> fremhæver Revisionsretten, hvor alvorlig denne risiko er. Importørens argument afvises på baggrund af den alvorlige risiko for prismanipulation, der er forbundet med indirekte salg, og som anses for at veje tungere end de eventuelle ulemper for importører, der køber deres varer fra tredjelande.
- (24) Det konkluderes derfor, at direkte salg fra eksportører i Kina til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet fortsat skal være omfattet af den mindsteimportpris, som blev konstateret at være en hensigtsmæssig foranstaltning i den oprindelige undersøgelse. For at undgå risikoen for prismanipulation finder den tidligere fastsatte værditold på 63,3 % <sup>(2)</sup> imidlertid anvendelse for alle andre tilfælde.

#### D. BESKADIGEDE VARER

- (25) Artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93 fastslår, at med henblik på fastsættelse af toldværdien fordeles den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, når de pågældende varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning. Værditolden for beskadigede varer følger således faldet i de priser, der er betalt eller skal betales, når varerne er blevet beskadiget, og den pågældende told nedsættes automatisk.
- (26) Hvis de beskadigede varer er omfattet af en mindsteimportpris, sker der ikke en automatisk nedjustering af den told, der skal betales, dvs. forskellen mellem mindsteimportprisen og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet. Hvis den mindsteimportpris, der finder anvendelse for ikke-beskadigede varer, også anvendes for beskadigede varer, vil foranstaltningerne således kunne gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden.

<sup>(1)</sup> EFT C 359 af 15.12.2001, s. 1, betragtning 1.31 og 1.35.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 3386/93 (EFT L 306 af 11.12.1993, s. 16).

- (27) For at undgå ovennævnte situation bør mindsteimportprisen i tilfælde af beskadigede varer reduceres med en procentdel svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.
- (28) EF-producenterne fremførte, at for at undgå svig burde toldværdien for beskadigede varer fastsættes af en uafhængig ekspert.
- (29) Fastsættelsen af varers værdi, uanset om de er beskadigede eller ej, foretages af toldmyndighederne i henhold til klare regler i EF-toldkodeksen. I betragtning af disse regler, der sikrer en tilstrækkelig grad af uvildighed, anses det ikke for nødvendigt at indføre yderligere bestemmelser. Kravet afvises derfor.
- (30) Da de interesserede parter ikke har fremsat underbyggede argumenter, konkluderes det, at i tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, bør den told, der skal betales, svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet —

## UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 360/2000 affattes således:

»2. Antidumpingtolden fastsættes til:

- a) forskellen mellem mindsteimportprisen på 120 EUR pr. ton og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde, hvor sidstnævnte pris er:
- lavere end nævnte mindsteimportpris, og

— fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet (Taric-tillægskode A439),

- b) nul, hvis nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, er fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet og svarer til eller er højere end mindsteimportprisen på 120 EUR pr. ton (Taric-tillægskode A439)
- c) et beløb svarende til en værditold på 63,3 % i alle andre tilfælde, som ikke er omfattet af litra a) og b) (Taric-tillægskode A999).

I tilfælde, hvor antidumpingtolden er fastsat i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), og varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93, nedsættes den ovennævnte mindsteimportpris med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2003.

På Rådets vegne

M. STRATAKIS

Formand